

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25108-11-16 בצלאל נ' לשכת עורכי דין הועד המרכזי

לפני כבוד השופטת עמיתה יהודית שטופמן

עותרים
ג'ורג' בצלאל
ע"י ב"כ עו"ד מחאמיד ג'מאל

נגד

משיבים
לשכת עורכי דין הועד המרכזי
ע"י ב"כ עו"ד גלעד וקסלר

מיני-רציו:

* מועמד להתמחות הנמצא בהליך פשיטת רגל אינו ראוי לשמש עורך דין.

* עורכי-דין – התמחות – זכאות לרישום

.

העותר הגיש עתרה כנגד החלטת המשיב לא לאשר את תחילת התמחותו בהיותו תחת צו כינוס נכסים. בית המשפט נדרש לשתי שאלות: האם למשיב סמכות מן הדין לסרב לרישום את העותר להתמחות בנסיבות העניין, וככל שהתשובה תהיה חיובית – האם הסמכות הופעלה בצורה סבירה.

.

בית המשפט דחה את העותר פסק כלהלן:

סעיף 27 לחוק לשכת עורכי הדין, מקנה ללשכה סמכות רחבה להפעיל שיקול דעת בעת בחינת בקשת מועמד לרישום כמתמחה, בהתאם לנסיבות המצדיקות זאת. סעיף החוק מקנה ללשכה סמכות לסרב לבקשת העותר לרישום כמתמחה. מועמד הנמצא בתהליך פשיטת רגל ותחת צו כינוס נכסים אינו ראוי לשמש עורך דין.

משהפעיל המשיב את סמכותו וסירב לבקשת העותר עקב היותו נתון תחת צו כינוס נכסים, פעל כדין ובסבירות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-11-25108 בצלאל נ' לשכת עורכי דין הועד המרכזי

לפני כבוד השופטת עמיתה יהודית שטופמן

עותרים ג'ורג' בצלאל
ע"י ב"כ עו"ד מחאמיד ג'מאל

נגד

משיבים לשכת עורכי דין הועד המרכזי
ע"י ב"כ עו"ד גלעד וקסלר

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

א. נושא העתירה:

לפני עתירה כנגד החלטת המשיב לא לאשר את תחילת התמחותו של העותר בהיותו תחת צו כינוס נכסים.

תמצית עובדות הצריכות לענייננו:

העותר סיים את לימודי המשפטים בחודש מרץ 2016, וזכאי לתואר מאת הקריה האקדמית אונו (נספח 2 לעתירה).

ביום 18.4.2016 פנה העותר למשיב בבקשה להירשם כמתמחה בהתאם לסעיף 26 (להלן: "מועמד להתמחות") חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א – 1961 (להלן: "החוק"). במסגרת הבקשה הצהיר העותר (נספח 3 לעתירה) כי פתח בהליכי פשיטת רגל (תיק פש"ר 13-06-2070 בימ"ש מחוזי תל אביב) וביום 3.7.2013 ניתן בעניינו צו כינוס נכסים (נספח 4 לעתירה).

ביום 8.5.2016 קיבל העותר הודעת דואר אלקטרוני מאת המנהל המקצועי במערך ההתמחות אצל המשיב, בה התבקש להמציא פרטים מלאים ומסמכים נוספים אודות הליך הכינוס ונמסר לו כי "לפי שעה ההתמחות אינה מאושרת" (נספח 5 לעתירה).

העותר העביר את המסמכים המבוקשים למשיב ביום 13.6.2016 וזומן לשימוע בפני ועדת ההתמחות הארצית ביום 21.6.2016. לשימוע הופיע העותר כשהוא מיוצג על ידי בא כוחו. בדיון התבקש העותר, בעקבות הצהרתו, להציג אישור מטעם המנהל המיוחד לעניין כינוס נכסיו כי הוא נמצא לקראת הסדר נושים.

ביום 14.7.2016 המציא העותר למשיב את אישור המבוקש (נספח 6 לעתירה). לאור המצאת האישור, התקיים ביום 8.9.2016 דיון נוסף בעניינו של העותר בוועדת ההתמחות הארצית, ללא נוכחות העותר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-11-25108 בצלאל נ' לשכת עורכי דין הועד המרכזי

עניינו של העותר עלה לדיון ביום 25.10.2016 בוועד המרכזי של לשכת עורכי הדין, ונשקל הסדר הנושים שהוצג, המציע הסדר הנפרש על פני יותר מ- 60 תשלומים שרק בסופם יופטר העותר מחובותיו. המשיב החליט, בנסיבות אלה, כי אין לסטות ממדיניות הלשכה לפיה אין לאפשר התמחות למועמד במהלך כינוס נכסים, ומשכך אין העותר רשאי להתחיל בהתמחותו. כנגד החלטה זו הוגשה העתירה.

ב. טענות הצדדים

טענות העותר:

לטענת העותר, צו כינוס נכסים אינו צריך להוות מחסום בפני תחילת התמחותו. העותר טוען כי פנה טלפונית למחלקת מתמחים בלשכת עורכי הדין וברר האם ישנה אפשרות כי יחל בהתמחותו בזמן שנמצא תחת צו כינוס נכסים, ונמסר לו כי אין כל מניעה לכך. עוד טוען העותר כי מדיניות המשיב המונעת ממי שנמצא תחת צו כינוס נכסים להתחיל בהתמחות, פוגעת בזכויות הפרט, ומשכך היא בלתי חוקית וחורגת ממנהל תקין. עוד טוען העותר כי שיהוי המשיב במתן תשובה לעותר מהווה עיוות דין, ויש בו כדי להביא למסקנה שיש לאשר את תקופת ההתמחות של העותר רטרואקטיבית מיום שהתחיל בהתמחותו.

לטענת העותר, עורך דין שכונסו נכסיו רשאי להמשיך ולעסוק בעריכת דין, שכן כאמור בסעיף 48(3) לחוק, חברותו של עו"ד תפקע רק עם הכרזתו כפושט רגל. כלומר, לטענת העותר, כל עוד לא הוכרז כפושט רגל, ואפילו נמצא בכינוס נכסים – לא תפקע חברותו של עו"ד בלשכה. לטענת העותר, קריטריון זה החל על עו"ד החברים בלשכה נכון גם לגבי המבקשים להתחיל בהתמחותם.

עוד טוען העותר כי סעיף 44 לחוק העוסק בעילות לסירוב הלשכה לקבלת עו"ד כחבר, אינו כולל כעילה לסירוב כאמור מועמד הנמצא בכינוס נכסים. לאור הוראות החוק, טוען העותר כי אין כל מניעה לרישומו להתמחות, ומשכך דין החלטת המשיב להתבטל.

עוד טוען העותר כי הגיע להסדר נושים לעניין סכום החובות אופי תשלומם המוסכם עם כ- 90% מנושיו – מעל הרוב הדרוש על פי דין לאישור הסכם. כן טוען העותר כי בית המשפט כבר קבע מועד לאישור ההסכם, וכי ניתן להניח כי ההסכם יאושר לאור הסכמת הנושים, המנהל המיוחד ולאור העובדה שההסכם עומד בתנאי החוק.

מוסיף העותר ומצהיר (נספח 1 לסיכומי העותר), כי בכוונתו להסדיר את תשלום כלל החובות בתוך 30 יום מיום אישור ההסכם, וכי אין בכוונתו לנצל את אופציית פרישת התשלום על פני 60 חודשים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-11-25108 בצלאל נ' לשכת עורכי דין הועד המרכזי

1 העותר מפנה לעת"מ 53155-12-14 רפאל נירי איתן נ' לשכת עורכי הדין – הוועד המרכזי
2 (פורסם בנבו 20.4.2015), (להלן: "עניין איתן"), שם קבעה כב' השופטת צילה צפת כי יש
3 לרשום את העותר להתמחות על אף היותו נתון בהליך פשיטת רגל ותחת צו כינוס נכסים.
4 העותר מוסיף כי מצבו טוב ממצבו של העותר בעתירה לעיל, שכן במקרה דנן העותר נמצא על
5 סף אישור הסדר נושים, כאמור.

6 העותר מתייחס לטענת המשיב לפיה פסק הדין האמור בוטל במסגרת פשרה שקיבלה תוקף
7 פסק דין בבית המשפט העליון, וטוען כי הפשרה עניינה ההסדר הספציפי של המשיב עם
8 העותר, ואינה מבטלת את מסקנתה המשפטית של השופטת צילה צפת, לפיה אין ביסוס חוקי
9 לאי רישום המתמחה הנמצא תחת צו כינוס נכסים.

10
11 עוד טען העותר, כי המשיב גרם לו לעינוי הדין כאשר השתהה במתן החלטתו בעניינו. לטענת
12 העותר, למרות פניות רבות ונשנות למשיב, ההחלטה בעניינו ניתנה רק כעבור יותר משישה
13 חודשים. לעניין זה מביא העותר את דבריה של כב' השופטת צפת בעניין איתן:

14
15 "נוסף על כך, נמצא טעם לפגם בשיהוי הארוך במתן תשובת המשיב לעותר. ודוק!
16 סירובו של הוועד המחוזי לאישור ההתמחות ניתן בחלוף שבעה חודשים! מיום
17 הגשת הבקשה על אף פניותיו החוזרות ונשנות של העותר לאחר שסיים כבר חלק
18 ניכר מתקופת ההתמחות. בהקשר זה, אין נפקא מינא לכך שהמלצת הוועדה
19 המחוזית הועברה במועד מוקדם יותר, שכן הוועד המחוזי הוא בעל המסכות
20 הבלעדית והחלטתו היא המחייבת".

21
22 טענה נוספת שבפי העותר היא כי מדיניות המשיב פוגעת בזכויות הבסיסיות לחופש העיסוק.
23 לטענת העותר, חוק יסוד: חופש העיסוק אינו מאפשר הגבלת עיסוקו של אדם, למעט כאשר
24 נקבעו הגבלות בחוק, ומדיניותה של המשיב מגבילה את עיסוקו של העותר ללא עילה מן הדין.

טענות המשיב:

25
26
27 המשיב טוען, כי כבר משהגיש העותר לראשונה ללשכת עורכי הדין את הבקשה לאישור
28 תחילת התמחותו נאמר לו כי ההתמחות אינה מאושרת. העותר החליט על דעת עצמו להמשיך
29 בהתמחות מתוך תקווה שבקשתו תאושר, אך, כאמור, בלא אישור כדן.

30 עוד טוען המשיב כי הטיפול בבקשת העותר נעשתה במסגרת זמנים סבירה, בהתחשב בנסיבות
31 כגון עומס הפניות, הצורך בהשלמת נתונים על ידי העותר פגרת בית המשפט והחגים. יתרה
32 מכך, לטענת המשיב, מאחר שהעותר ידע כי בקשתו אינה מאושרת, טענת השיהוי שבפיו אינה
33 כנה ודינה להידחות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-11-25108 בצלאל נ' לשכת עורכי דין הועד המרכזי

1 מוסיף המשיב וטוען, כי תצהירו של העותר המצורף לסיכומיו, לפיו לא ינצל את אפשרות
2 פריסת התשלומים וישלם את כלל החובות בתוך 30 יום מאישור ההסדר, מהווה ראיה חדשה
3 אשר צורפה ללא אישור בית המשפט, ובניגוד לסדרי הדין שאינם מתירים הבאת ראיות
4 חדשות במסגרת הסיכומים. (ע"א 675/82 מרגלית סלמן אסדי נ' צמח כהן, פ"ד לה(4) 449).
5 גם לגופה של טענה, טוען המשיב כי על אף ההצהרה אין ודאות שההסדר יאושר או שהסכום
6 אכן ישולם בתוך 30 יום. אם כך יקרה, יוכל העותר להגיש בקשה נוספת לאישור התחלת
7 התמחותו.

8
9 לטענת המשיב, ללשכת עורכי הדין קמה סמכות שבשיקול דעת לסרב לרישומו של מועמד
10 כמתמחה מכוח סעיף 27 לחוק. בנוסף, התפתחה בפסיקה סמכות ללשכה "לסרב לשעה",
11 קרי: לעכב החלטתה בעניינו של מועמד עד שיתברר האם מתקיימות לגביו נסיבות המצדיקות
12 שימוש בסמכות הנתונה לה מתוקף הסעיף (על"ע 1/72 כהנוב נ' לשכת עורכי הדין בישראל,
13 פ"ד (1) 565, על"ע 625/02 שיינברום נ' לשכת עורכי הדין בישראל (פורסם בנבו, 8.9.03 ועוד).

14
15 לטענת המשיב, העותר מצוי במצב ביניים. מחד ייתכן כי יאושר הסדר הנושים ומאידך ייתכן
16 כי העותר יוכרז כפושט רגל. אם יוכרז כפושט רגל, אין הוא יכול להיות חבר הלשכה לפי
17 הוראות סעיף 48 (3) לחוק. מצב זה מצדיק סירוב לשעה.

18
19 לטענת המשיב, מוצדק, איפוא, להמתין בטרם קבלת מועמד להתמחות, עד לבירור עניינו
20 והסרת המניעה הפוטנציאלית.

21
22 עוד טוען המשיב, כי יש הבדל מהותי בין מי שהינו עורך דין וחבר הלשכה, לבין מי המבקש
23 לבוא בשעריה. מועד הכניסה למקצוע הינה מועד בעל משמעות והשפעה רבה על אמון הציבור
24 בו. לפיכך, היותו של אדם נתון תחת צו כינוס נכסים בעת בקשתו להתחיל את צעדיו במקצועו
25 כעו"ד היא בדרגת חומרה גבוהה יותר מאשר עורך דין החבר בלשכה אשר הוכרז כפושט רגל.

26
27 המשיב מדגיש כי על אף שנסיבות היקלעותו של אדם למצב של כינוס נכסים אינן מעידות
28 בהכרח על אי יושר, עצם ההיקלעות להליכי פשיטת הרגל מעידה על התנהלות כלכלית לא
29 נכונה הכרוכה בחובות כספיים משמעותיים. התנהלות זו משאירה אנשים וגופים פגועים
30 כלכלית. לטענת המשיב, הפיכת בעל חובם לחבר במקצוע שהיושרה, כיבוד ההתחייבויות
31 והסכמים והתנהלות סבירה אמורים להיות מאושיותו הבסיסיות, תגרום לזילות המקצוע
32 בעיניהם.

33 כך גם עצם פרסום שמו של העותר כמי שנתון תחת צו כינוס נכסים מוסיף לפגיעה התדמיתית
34 במקצוע.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-11-25108 בצלאל נ' לשכת עורכי דין הועד המרכזי

1 באשר לפסק הדין בעניין איתן, טוען המשיב כי פסק הדין בוטל בבית המשפט העליון, ומשכך
2 כל הנקבע בו בטל. בנוסף, לא קיימת הלכה או פסק דין הקובעים שלא ניתן לסרב לרשום
3 כמתמחה מועמד הנתון בכינוס נכסים.

4
5 על מנת לסבר את האוזן, טוען המשיב כי מבחינה עובדתית ובמסגרת הפשרה בעניין איתן,
6 המשיך העותר בהתמחות הרבה מעבר לשנה הנדרשת, ולא כנטען ע"י העותר.

ג. דין

7
8
9 השאלה שבפני עניינה בסירוב המשיב לאשר את תחילת התמחותו של העותר לאור היותו נתון
10 תחת צו כינוס נכסים, כחלק מהליך פשיטת רגל.

11
12 נראה לי כי יש לברר שני עניינים: האם למשיב סמכות מן הדין לסרב לרשום את העותר
13 להתמחות בנסיבות העניין, וככל שהתשובה תהיה חיובית – האם הסמכות הופעלה בצורה
14 סבירה.

15
16 באשר לסוגיית הסמכות נראה כי התשובה נמצאת בפשטות בלשון החוק.

17 סעיף 27 לחוק לשכת עורכי הדין קובע כדלקמן:

18 "הלשכה רשאית, לאחר שנתנה למועמד הזדמנות לטעון טענותיו לפניה, שלא
19 לרשמו כמתמחה על אף כשירתו לפי סעיף 26, אם נתגלו עובדות שלאורן סבורה
20 הלשכה שהמועמד אינו ראוי לשמש עורך דין. סירבה הלשכה לרשום מתמחה,
21 תודיע למועמד את נימוקיה בכתב".

22
23 לשון הסעיף מקנה ללשכה סמכות רחבה להפעיל שיקול דעת בעת בחינת בקשת מועמד לרשום
24 כמתמחה, בהתאם לנסיבות המצדיקות זאת.

25
26 ברי כי לא כל עילה מספקת לסירוב לבקשת הרישום. הפעלת שיקול הדעת של הלשכה שמורה
27 לאותם מקרים "שהמועמד אינו ראוי לשמש עורך דין".

28 בענייננו סבורה הלשכה כי העותר אשר מצוי תחת צו כינוס נכסים אינו יכול לשמש עורך דין.
29 כאמור לעיל, סעיף החוק מקנה ללשכה סמכות לסרב לבקשת העותר לרישום כמתמחה. אך
30 השאלה הראויה להישאל הינה האם אמנם מועמד הנמצא בתהליך פשיטת רגל ותחת צו כינוס
31 נכסים אינו ראוי לשמש עורך דין.

32
33 נכון בעיני להעיר שתי הערות קצרות בטרם הדיון, אשר יועילו למסגרת הדיונית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-11-25108 בצלאל נ' לשכת עורכי דין הועד המרכזי

1 ההערה הראשונה נוגעת לפסק הדין של כב' השופטת צילה צפת אשר הובא על ידי העותר.
2 לעניין זה, הצדק עם המשיב. משנתן בית המשפט העליון תוקף פסק דין לפשרה בין הצדדים
3 בעתירה הנ"ל, פסק הדין נשוא הערעור בטל, למרות שנימוקי פסק הדין אינם בטלים
4 ומשקפים את עמדת בית המשפט.
5
6 ההערה השנייה עניינה התצהיר אשר צירף העותר לסיכומיו, בדבר הדיון האמור להתקיים
7 במהלך חודש יוני ובדבר התחייבותו לשלם את חובותיו תוך 30 יום ממועד אישור ההסדר.
8 אתייחס לתוכן התצהיר ללא דיון בשאלת הוספת הראיות בשלב הסיכומים. הנסיבות עליהן
9 מצביע העותר אכן מעידות כי יש סבירות גבוהה לכך שיאושר ההסדר במסגרת הדיון הנ"ל.
10 אך המדובר בסבירות בלבד, ואין הדבר סופי עד שיאושר ההסכם על ידי בית המשפט. זאת
11 ועוד, אין להתייחס להצהרת העותר בדבר כוונתו לשלם את חובותיו כאילו כבר סילק את
12 החובות. למעשה התצהיר המצורף לא משנה במאומה את מצבו של העותר, כמצוי בהליך
13 פשיטת רגל ותחת צו כינוס נכסים. ההליך, על כל מרכיביו, לרבות התחייבות העותר צופים
14 פני העתיד ואינם ודאיים.
15
16 ומכאן לשאלה, האם מועמד הנמצא בהליך פשיטת רגל ראוי לשמש עורך דין?
17 נראה בעיני כי התשובה לכך היא שלילית.
18
19 עריכת דין היא מקצוע אשר היושרה, האמינות והאינטגריטי חרוטים על דגלה. יש להבטיח
20 כי במועמד המבקש לעסוק במקצוע זה לא דבק כל רבב.
21 אמת נכון הדבר כי אין זה מציאותי לקבוע רף כניסה למקצוע עריכת הדין, הנמצא הרחק
22 מהישג ידם של רוב המועמדים.
23 יחד עם זאת, חיוני הדבר כי בהתייחס לנושאים המאפיינים את מקצוע עריכת הדין והינם
24 חלק קרדינלי מההתעסקות היום יומית של עורך הדין, תשאף הלשכה להצבת סטנדרט גבוה
25 ככל שניתן. הליך פשיטת רגל הוא מהעניינים האלה. ראשית, ההליך מעיד על כשל כלכלי אשר
26 גם לאחר הסדר כלשהו, עלול להותיר אנשים וגופים במצב של פגיעה כלכלית משמעותית.
27 התנהלות כלכלית תקינה, במיוחד כזו המשפיעה על אחרים, משמעותית ביותר עבור מי
28 המבקש לעסוק בעריכת דין, ולקבל אחריות על כספים השייכים ללקוחות. אדם אשר נמצא
29 בהליך הנובע מכשל כלכלי, אינו יכול להיכנס בשערי מקצוע עריכת הדין כל עוד לא הסתיים
30 ההליך. שהרי משמעותו של הליך פשיטת הרגל היא קבלת התחייבויות אשר אין פושט הרגל
31 יכול לעמוד בהן. לא נראה כי סיטואציה זאת אפשרית וראויה למי שבכוונתו לטפל בכספי
32 לקוחות וברכושם.
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-11-25108 בצלאל נ' לשכת עורכי דין הועד המרכזי

1 לעניין זה נכון להבחין בין עורך דין החבר בלשכת לבין אדם המבקש לקבל רישיון לעריכת
2 הדין. אין דומה אי-מתן רישיון, לנטילת רישיון. כך למשל נאמר בג"צ 113/52 זקס נ' שר-
3 המסחר והתעשייה, פ"ד ו 696 :

4 "לא הרי ביטול רישיון, שכבר ניתן, כהרי מתן רישיון חדש. רישיון חדש, הרי הלשכה
5 פסוקה היא, שגם חשד מבוסס יכול –בדרך כלל – לשמש סיבה מספקת לסירוב
6 רישיון; אולם באשר לביטול רישיון שכבר ניתן, סבורים אנו כי אחרי מתן הרישיון,
7 אין לבטלו ע"ס חדש גרידא ללא חקירה, שהנוגע בדבר מוזמן להשתתף בה
8 ולהשמיע את טענותיו".

9
10 הדברים חזרו ונשנו בפסיקה (בגץ 799/08 פנחס שלם נ' מינהל נפת פתח-תקווה משרד
11 הפנים פ"ד לו(1) 317, עת"מ 10-08-15757 מוחמד אבו נאב נ' משרד הרישוי מחוז ירושלים
12 והדרום).

13 נראה, איפוא, כי, משהפעיל המשיב את סמכותו וסירב לבקשת העותר עקב היותו נתון תחת
14 צו כינוס נכסים, פעל כדין ובסבירות.

15 לקראת סיום אוסיף דברים בעניין טענת עינוי הדין. העותר טוען כי מאחר שהמשיב נתן את
16 החלטתו רק כעבור יותר משישה חודשים הדבר מהווה שיהוי ועינוי הדין, במיוחד לאור
17 התקדמות התמחותו והסמיכות למועד מבחני הלשכה. כסעד טוען העותר, כי יש לקבל את
18 עתירתו. ראשית אציין, כי בהתחשב בנסיבות אותם ציין המשיב, לא נראה בעיני כי המדובר
19 בשיהוי משמעותי. אך אתייחס לטענה לגופה. מאחר שהמשיב השיב תשובה המבהירה את
20 מצבו של העותר עוד ביום 8.5.2016, לא היה העותר נתון במצב בו לא ידע את מעמדו. הייתה
21 קיימת בליבו תקווה כי בקשתו תאושר, אך הוא ידע כי במצבו הנוכחי בקשת רישומו
22 להתמחות סורבה. עוד יאמר, כי לאור החלטת המשיב, אין כל משמעות מעשית לכך
23 שהחלטה פורסמה כעבור שישה חודשים, שכן אין המדובר במצב בו הפרסום המאוחר של
24 ההחלטה גרם לאובדן הזמן שבו ההחלטה יכולה הייתה להיות מיושמת. לבסוף, לא ברור לי
25 הכיצד הגיע העותר למסקנה כי הסעד המתבקש, לאור עינוי הדין כנטען, הוא קבלת העתירה,
26 משהעילה לאי רישומו של העותר להתמחות שרירה וקיימת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-11-25108 בצלאל נ' לשכת עורכי דין הועד המרכזי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

סוף דבר,

על כל אלה דין העתירה להידחות ואני דוחה את העתירה.

שקלתי את סוגיית ההוצאות, ובנסיבות העניין אין צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ז' אייר תשע"ז, 03 מאי 2017, בהעדר הצדדים.

י. אלמ

יהודית שטופמן, שופטת עמיתה